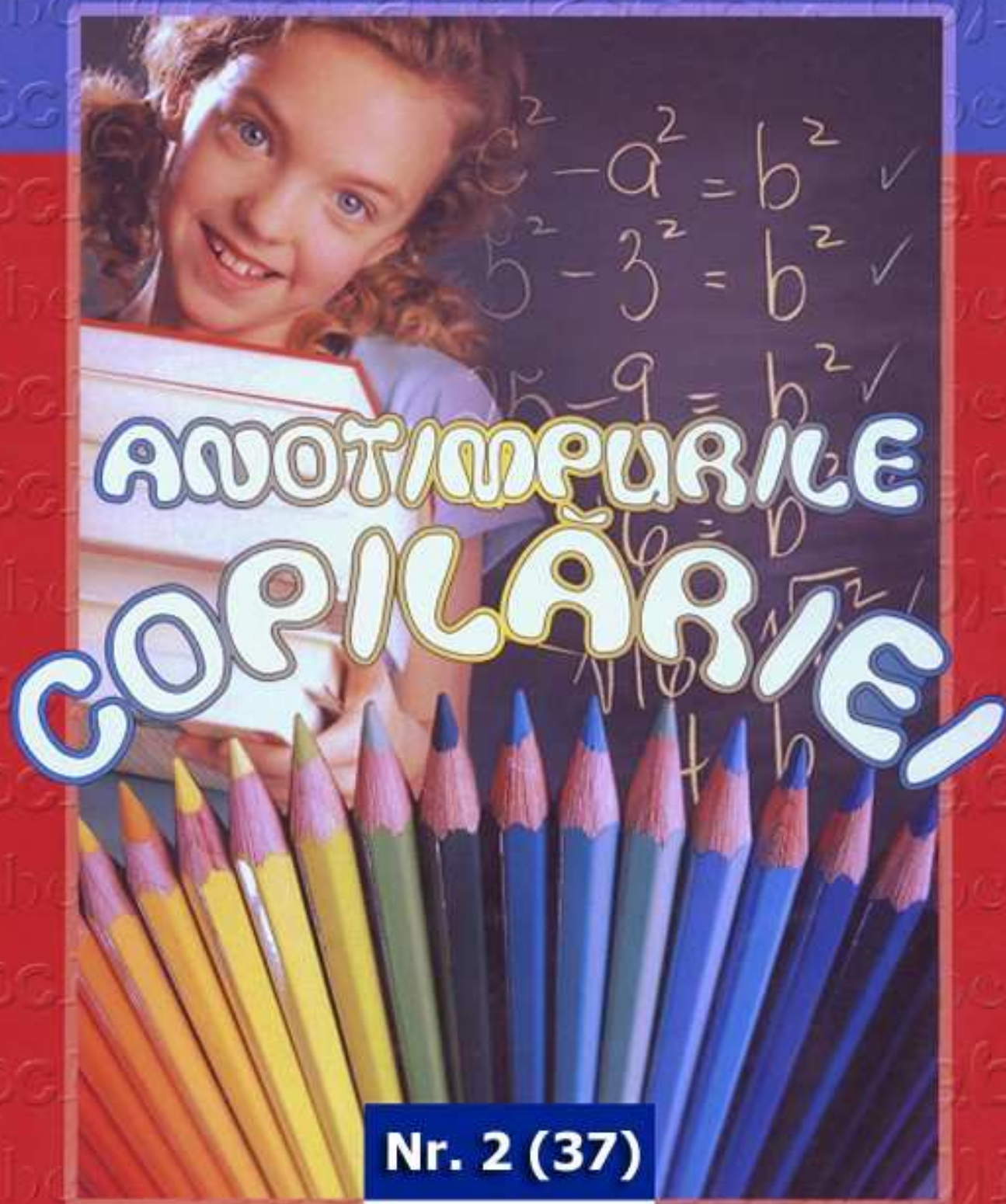

Revistă editată de elevii Școlii Gimnaziale nr. 19

“AVRAM IANCU”

Timișoara

Nr. 2 (37)

2021/2022

CUPRINS

Editorial:	3
Ziua națională a lecturii-15 februarie 2022	4
Pâinea noastră cea de toate zilele	15
Ce mai citim?	17
Povestea Păcii	19
Ciocănitoea	20
Musafirul din februarie	21
Dacă lumea ar putea fi altfel văzută... ..	22
Zâna norilor.....	23
Fiul de arcaș și iepurele misterios	24
Alungarea	25
Pipucă și perușă răpită	26
Un vis împlinit	27
Aurora polară	28
Înghețata	30
Glume	31
Colectiv de redacție	32

EDITORIAL

Anotimpurile copilăriei... Anotimpurile visurilor...

Școala viselor

Care sunt primele amintiri legate de lectură, de contactul cu cartea? Greu de spus... La o asemenea întrebare, mintea ni se umple de imagini, flash-uri... *Noi și bunicii... Noi și părinții... Noi și frații... Noi și doamna învățătoare... Noi și profesorii... Noi...*

Nu trebuia să se inventeze o „**Zi a Lecturii**” pentru ca noi să conștientizăm rolul ei, așa cum nu trebuia să se inventeze o zi a mamelor ca noi să realizăm și să ne aducem aminte de importanța lor sau o zi națională ca noi să ne aducem aminte cine suntem, de unde venim și încotro ne îndreptăm...

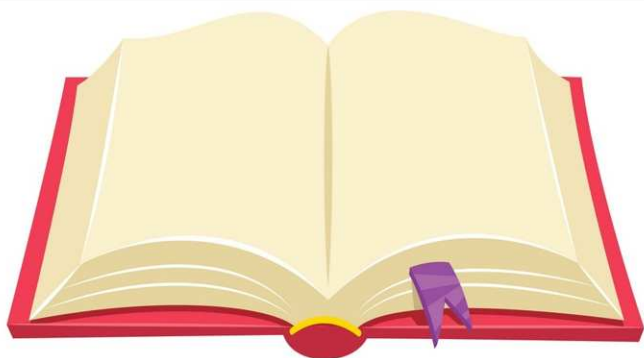
Și totuși, avem nevoie de zile de sărbătoare, de zile speciale pe care să le dedicăm unor idei în care credem, pe care să le pecetluim cu noi dovezi de iubire și respect... Avem nevoie de amintiri, de visuri, de *amintevisuri*, așa cum avem nevoie de ritualuri (chiar și numai de *virtualuri*... ☺ în vremuri pandemice)

Ziua Lecturii... 15 februarie, ziua de naștere a unor mari personalități românești: Titu Maiorescu, Spiru Haret! Deci nu întâmplător s-a ales această zi... Dacă citim „*Cele douăsprezece luni ale visului. O antologie a inocenței*”, de Iordan Chimet, o carte de colecție, din 1972, o să fim surprinși că denumirea capitolelor o împrumută pe cea a lunilor de peste an: JAGUARIE (*Jocuri de copii*), ZEBRUARIE (*Jocuri de poezi*), MOARTIE (*Aventura*), CAPRILIE (*Animale*), MAIDAN (*Orașul... și în oraș... casa*), JUNINCA (*Natura*), IULICĂ (*Cercul*), AUGUSTOS (*Elegii pentru ființe mici*), VIESPEMBRIE (*Abece*), COPTOMBRIE (*Ca să nu se supere oamenii – gravi, gravi, gravi/ Și să se bucure copiii – mici, mici, mici*), NOREMBRIE (*Țara de azur*), RECEMBRIE (*Corpul omenesc*)... Vasăzică luna februarie – ZEBRUARIE – este cea a jocurilor de poezi...

Prin urmare, și școala noastră a fost cuprinsă de jocurile imaginației în această zi specială. Am sărbătorit CARTEA, această minune a minții umane...

Iar dacă acum e război, e MOARTIE, să nu încetăm să visăm că ne vom întâlni într-un VIESPEMBRIE când vom fi învățat și rememorat ABC-ul vieții și vom spune că ce se întâmplă acum în Ucraina a fost un vis urât, un coșmar, din care am reușit să ne trezim la timp și pe care nu îl vom uita, doar

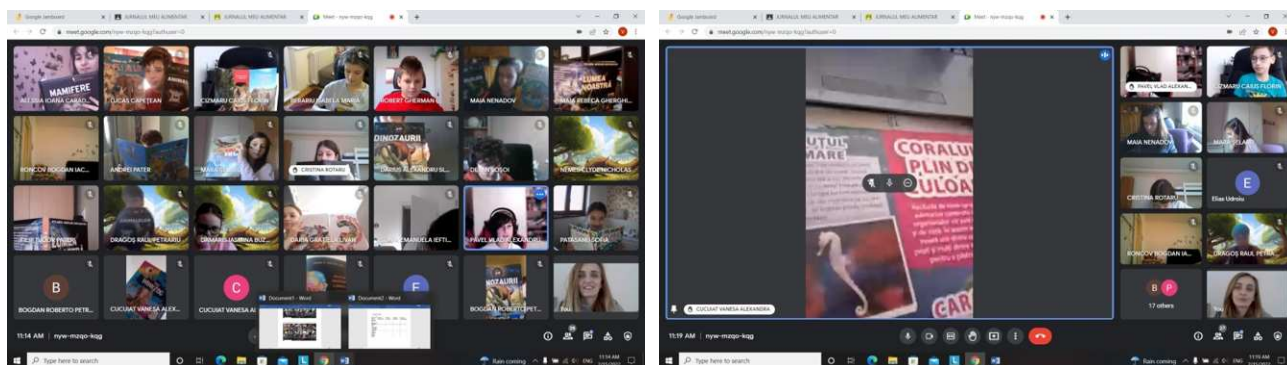
pentru ca așa ceva să nu mai fie posibil... Lipsa cărții din viața noastră duce la îngrădirea libertății și slăbirea conștiinței, iar *somnul rațiunii naște monștri*, așa cum se desprinde din gravurile lui Goya...

ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII – 15 februarie 2022

Prof. Virginia Talabă la clasa a V-a B

Profesorii au dificilă responsabilitate de a concura mass-media și jocurile de calculator, făcând din lectură nu doar o alternativă viabilă, ci una de preferat. Pasiunea pentru lectură poate fi dezvoltată în cadrul oricărei discipline școlare. Biologia, prin multitudinea subiectelor captivante, poate dezvolta această competență, făcând apel la curiozitatea nativă a elevilor de gimnaziu și nu numai.

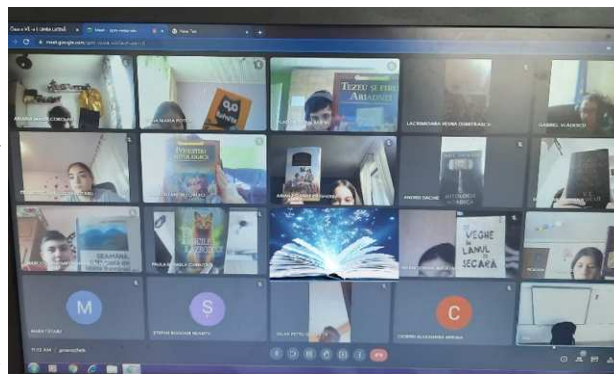

Prof. Rusu Dana

Am început în forță activitatea specifică zilei de azi, Ziua Națională a Lecturii.

Copiii s-au pregătit cu cărțile preferate. Am reușit să citim din ele cât am putut. Unele vesele, altele triste... Unele având ca subiect mitologia greco-romană, altele mitologia nordică.

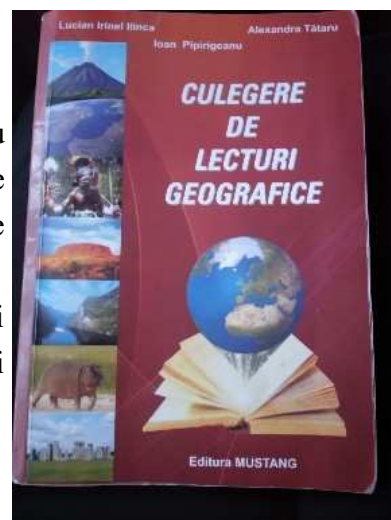
Un elev ne-a citit despre Daedal și despre fiul său Icar.. Altul, puțin despre Odin și Thor. O elevă ne-a plimbat puțin printre trandafirii Mexicului, cu siguranță la fel de frumoși ca ai noștri..., iar altă elevă ne-a citit chiar și în italiană despre uriașul prietenos... Noroc că știm latină!

Prof. Urdea Claudia

Astăzi, cu ocazia Zilei Naționale a Lecturii, copilașii din clasa a V-a C, au citit - foarte încântați de acțiune - fragmente din cărțile personale.

Eu le am citit câteva lecturi despre ciudățeniile gastronomice ale lumii.

Prof. învă. primar. Miculescu Sara

În cadrul activității de lectură dedicată Zilei Naționale a Lecturii, elevii clasei pregătitoare F au citit, din cartea „Fabule” de Jean de la Fontaine, fabula „Corbul și vulpea”. Această activitate a fost realizată individual, fiind urmată de o analiză asupra subiectului fabulei și a comportamentului personajelor. În realizarea acestei analize a fost utilizată metoda interactivă „Pălăriile gânditoare”.

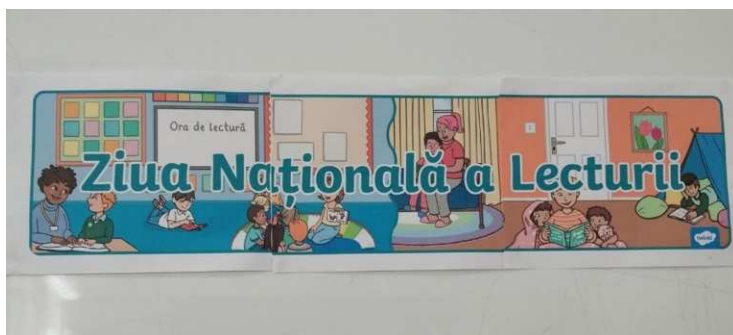

Prof. învă. primar. Olga Tican, clasa a III– E

Copiii au găsit pe tablă un banner pe care era scris: Ziua Națională a Lecturii.

Am discutat despre importanța acestei zile și de ce cartea ne este cel mai bun prieten.

Fiecare copil a primit un semn de carte și un ecuson pentru susținerea lecturii.

Elevii au citit din cartea preferată și la final au recomandat cartea și celorlalți colegi.

Prof. învă. primar. Bărbos Andreea

Clasa pregătitoare G a marcat Ziua Lecturii cu următoarele activități:

- copiii au primit o provocare care presupunea citirea unor cuvinte de pe bilețele în formă de frunze. Frunzele au constituit hrana elefantului clasei, elefantul Eli.

- în a doua activitate, copiii au citit propoziții și au completat cu ele cele două

pagini ale cărții, simbolul lecturii.

- ultima activitate a presupus citirea unor povești de către copii.

Prof. învă. primar. Șerban Angela

□ Activitate - Ziua Națională a Lecturii, clasa pregătitoare C

□ Cartea, prietena mea - citim în perechi

□ Citește și potrivește - activitate interactivă, smartboard

Prof. învă. primar. Safta Miruna

Prof. învă. primar. Florea Andreea

Noi, copiii din clasa Pregătitoare A, ne-am adus cartea preferată și am prezentat-o colegilor.

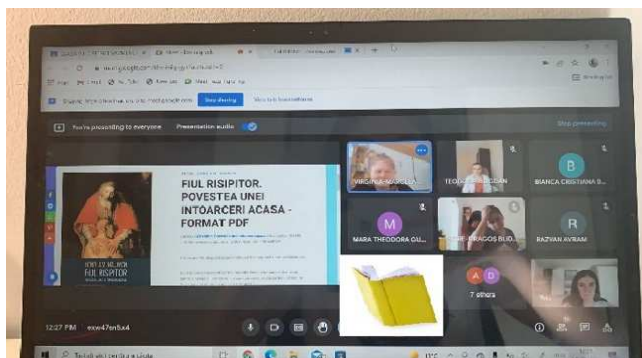
Am făcut schimb de cărți, am citit, am aflat lucruri și povești noi. Cea mai apreciată carte a fost Enciclopedia Enciclopediilor din care am aflat o mulțime de lucruri, de la corpul uman, animale, plante, până la sporturi și mașini.

A fost activitatea noastră preferată!

Prof. Lupu Virginia

Clasa a VIII-a C - Ziua Națională a Lecturii, ora 12, on-line cartea lui Henri J.W. Nouwen, "Fiul risipitor, povestea unei întoarceri acasă".

Prof. Lung Mariana

Lecturarea unor fragmente care le-au plăcut sau care le-au stârnit interesul din ultimele cărți citite de către elevii clasei a VI-a D.

Prof. înv. primar. Opreș Ligia

În această săptămână, clasa I-a E desfășoară cursurile online. Acest lucru nu ne împiedică să desfășurăm activități frumoase și să ne amintim cu bucurie de Ziua Națională a Lecturii. Elevii au prezentat câteva cărți îndrăgite, citind prezentarea cărții alese sau un fragment interesant din carte. Prin această activitate, elevii au recomandat colegilor lor cărțile pe care ei le citesc, stârnind curiozitatea acestora cu privire la cărțile recomandate.

ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII - 15 FEBRUARIE 2022

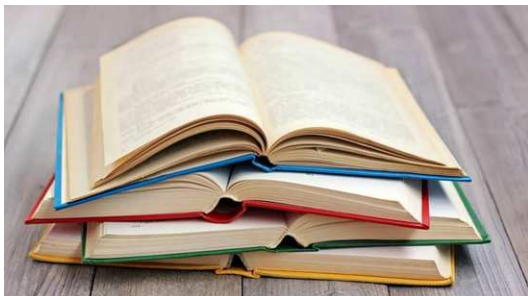
CLASA I E (online)

□ Când vom reveni la școală, vom desfășura un proiect „Cartea călătoare” – cu acordul părinților, elevii vor aduce la școală o carte citită din biblioteca proprie pe care o vor împrumuta și colegilor. La finalul proiectului care va dura până în 11 aprilie, elevii vor decide dacă își vor lua cartea înapoi sau o vor dona la biblioteca clasei. □ Pentru fiecare carte, vom crea un simbol pe care îl vom afișa în clasă, iar fiecare elev își va scrie numele după ce va citi cartea respectivă. □

„Lumea e a celor care citesc.” _ (Rick Holland)

„Nu există prieten mai loial pe lumea acestea ca o carte.” _ (Ernest Hemingway)

Prof. înv. primar. Bidașcă Alina clasa I D

Prof. înv. primar. Pop Claudia clasa a II-a D

În sfârșit începe ora mult așteptată de elevi.

Astăzi, fiecare își prezintă cartea preferată (titlul și autorul), apoi citește un alineat, un dialog între personaje, morala textului, știați că sau diverse glume, astfel încât să stârnească curiozitatea colegilor.

Toți elevii au fost recompensați cu câte un semn de carte, care să le reamintească de aceasta zi - 15 Februarie, prima Zi Națională a Lecturii.

Cuvintele de pe semnul de carte îi îndeamnă :„Să nu lași să treacă o zi fără să vezi, să auzi sau fără să citești ceva frumos” - Goethe.

Prof. înv. primar. Ciucur Raluca, clasa a IV-a A

Ne-am pregătit sufletul, am presărat emoție, am deschis cartea și am simțit că zburăm spre un alt tărâm.

Din gândurile copiilor:

"am petrecut timpul într-un mod plăcut"

"vreau să citim împreună, în liniște și în alte zile"

"am simțit că zbor pe aripi de poveste"

"mi-a plăcut că am citit împreună, a fost liniște și fiecare era cuprins de o altă poveste"

Prof. înv. primar. Zaharia Raluca

Azi clasa a III-a C a desfășurat mai multe activități pentru a celebra ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII.

□ Copiii au citit din cartea propusă ca lectură luna aceasta, "Povești", de

Frații Grimm.

- ☐ Au realizat propria poveste, scrisă într-o minicarte.
- ☐ Au confecționat „mici cititori” și un semn de carte.
- ☐ La final, fiecare elev a primit o diplomă de participare la aceasta activitate.

Prof. Ocsko Mariana, clasa a V-a F

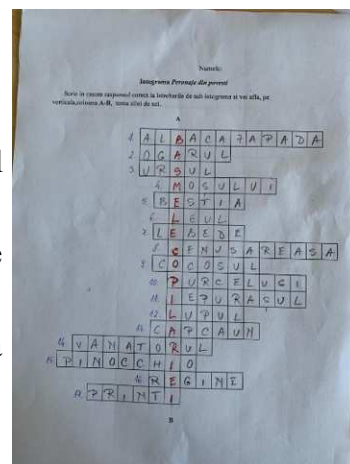
Prof. înv. primar. Băltărețu Adriana

Elevii clasei a III-a A au trăit bucuria reîntâlnirii cu minunatul tărâm al poveștilor și al cărților minunate: biblioteca școlii.

Coordonați de către doamna profesoară Jinga Florina au desfășurat o activitate de o oră în acest spațiu.

La ora 11, fiecare a citit din cartea preferată și apoi am completat împreună integrama „Personaje din povești”.

Au fost răsplătiți cu câte un semn de carte.

Prof. înv. primar. Simionescu Alina, clasa Pregătitoare E

În cadrul activității - Ziua Națională a Lecturii- am desfășurat activități prin care elevii să fie motivați să îndrăgească lectura: citirea individuală a unei povești- „Împărăția de înghețată”, am dezlegat un careu și am scris cuvintele găsite, după care am realizat un semn de carte.

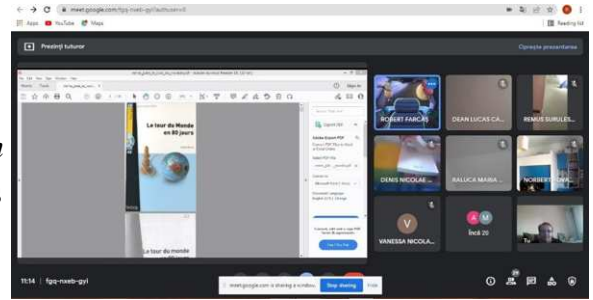
Prof. înv. primar. Buda Corina, clasa a II-a C

Activitatea s-a desfășurat într-o atmosferă încărcată emoțional și a avut un puternic impact asupra copiilor. Au cerut să desfășurăm săptămânal o astfel de activitate.

Prof. Gancea Ramona

Am citit împreună din Jules Verne, *Le Tour du monde en 80 jours*, partea de început, prezentarea personajelor Phileas Fogg și Passepartout, la clasa a VIII-a D.

Prof. Badea Elena

Clasa a V-a D - pentru Ziua Lecturii, fiecare elev a selectat o carte din biblioteca personală. Câțiva elevi au citit colegilor câte un paragraf din cartea lor. După cele 15 minute de lectură, am continuat cu prezentarea cărții mele - Brâncuși, au vizionat sculpturile sale și au făcut schițe în culori calde și reci având ca sursă de inspirație cartea *Brâncuși și arta secolului al XX-lea* de Dan Grigorescu.

Prof. înv. primar. Boar Lavinia, clasa I F

„Eu iubesc să citesc!”

Prof. Ionescu Minodora, clasa a VII-a D

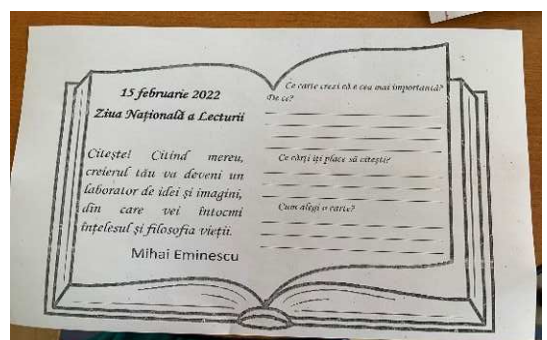
Având în vedere ca am fost online, ne-am adaptat. Am prezentat fiecare cartea noastră preferată sau cea pe care o citim acum și am citit câte un paragraf. A fost interesant! Eu am citit din Spirit Olimpic, un buletin informativ în care erau cuprinse și lucrări ale elevilor premiate la concursul *Un condei numit fair-play*.

Am încercat să-i stimulez să participe și ei pe viitor!

Am discutat despre spiritul olimpic, despre perseverența și despre arta de a fi om.

Prof. înv. primar. Popescu Mariana, clasa a II-a E

Prof. învă. primar. Dima Dorina clasa Pregătitoare E

Roata aleatorie- CITEȘTE PROPOZIȚIILE!

Prof. învă. primar. Ștefănescu Ioana, clasa a IV-a D

Copiii au citit diverse povești, alegând cărți din biblioteca noastră. Apoi, au vorbit, grupându-se, despre ce surprize le-au făcut personajele preferate din poveștile alese... la multe acțiuni de-ale lor nu se așteptau.

Acum nu mai vor să plece acasă!

Prof. Ianăș Rodica, clasa a II-a A

Fiecare elev și-a prezentat cartea, apoi au citit în gând. Au fost multe cuvinte necunoscute pe care le-am explicat. Au citit pe rând cu voce tare și au fost încântați.

Prof. învă. primar. Crunțeanu Ondina, clasa a III-a D

Pornind de la citatul „Un copil care citește devine un adult care gândește”, am discutat de importanța cititului și am realizat împreună un brainstorming cu tema „lectura”. Apoi am identificat parte din cuvintele obținute într-un careu. A urmat momentul de lectură, iar în final, fiecare copil a avut sarcina de a răspunde unei provocări. Ea se referea la ultima carte citită. În zilele următoare vor face schimb de provocări.

Tot azi, ne-am confectionat niște insigne specifice evenimentului și urmează să finalizăm semnele de carte.

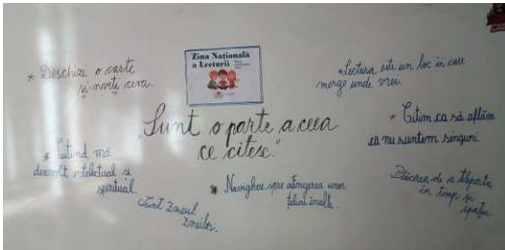
Copiii au participat cu mult entuziasm și pot spune că totul a fost minunat.

Prof. învă. primar. Acimov Liliana, clasa a III-a E

Prof. învă. primar. Netotea Adriana, clasa a IV-a B

Prof. învă. primar. Popescu Renate, clasa a IV-a E

Am combinat ora de științe cu lectura. Elevii au citit informațiile despre dinozauri, apoi au lucrat lapbook.

Prof. învă. primar. Pop Delia, clasa I C

Am citit cărțile de la biblioteca din clasă. Am colorat semne de carte pe care le vom folosi.

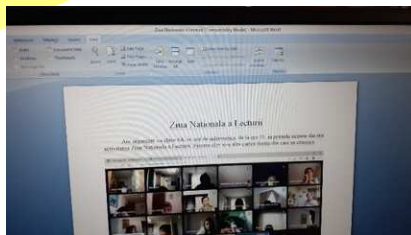

Prof. învă. primar. Brindescu Lavinia, clasa a II-a B

De obicei ora noastră de lectură este luna. Săptămâna aceasta am ținut-o astăzi, 15.02, de la ora 11. Am citit împreună „Ursul păcălit de vulpe”, de Ion Creangă, din volumul „Poveștile școlarului - cls a II-a”. PS: ne-am luat pernuțele cu noi și am lecturat afară, profitând de vremea frumoasă.

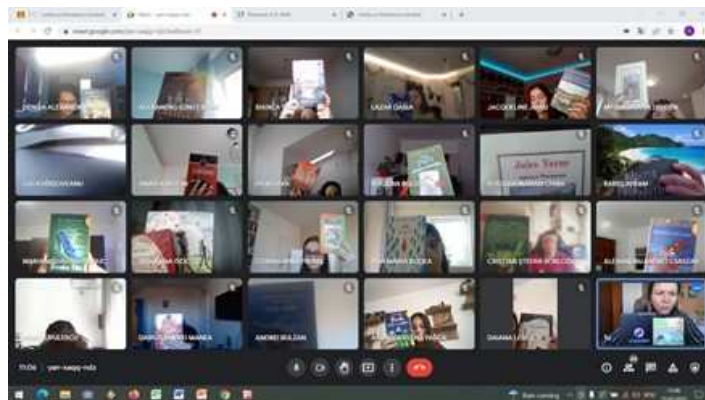
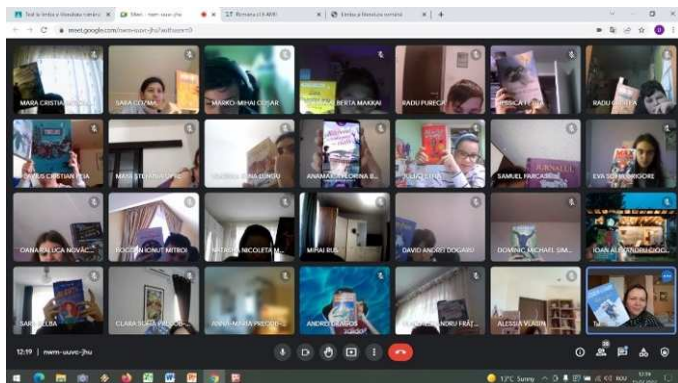

Prof. Timofticiuc Monika, clasa a VI-a A

Prof. Ureche Diana, clasa a VII-a C

La începutul orei, copiii au citit din cartea pe care o au acum ca lectură sau din cartea preferată. Câțiva copii au dorit să le citească colegilor un fragment din cartea lor.

Prof. înv. primar. Coneac Anca, clasa a IV-a D

Prof. înv. primar. Jebelean Dana

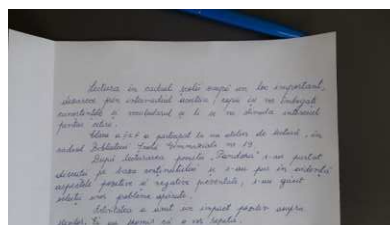
Cu boboceii de la I-a A am organizat o competiție, urmărind o pluralitate de obiective:

- lecturarea conștientă a unei cărți;
- povestirea fără întrebări ajutătoare a materialului citit;
- utilizarea expresiilor plastice;
- încadrarea în timpul dat (2 minute fiecare);
- dezvoltarea plăcerii de a fi povestitor talentat.

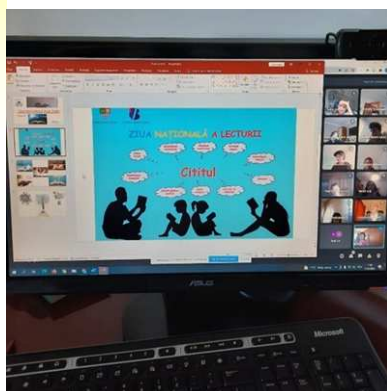
Lectura e, de altfel, o plăcere zilnică pentru clasa noastră.

Toți copiii care au prezentat au fost câștigatori.

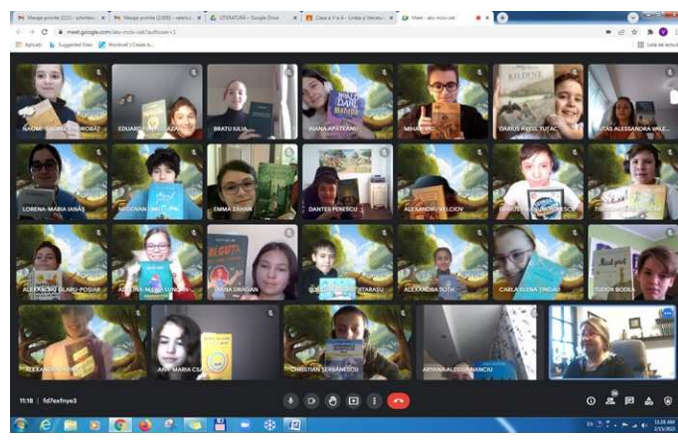
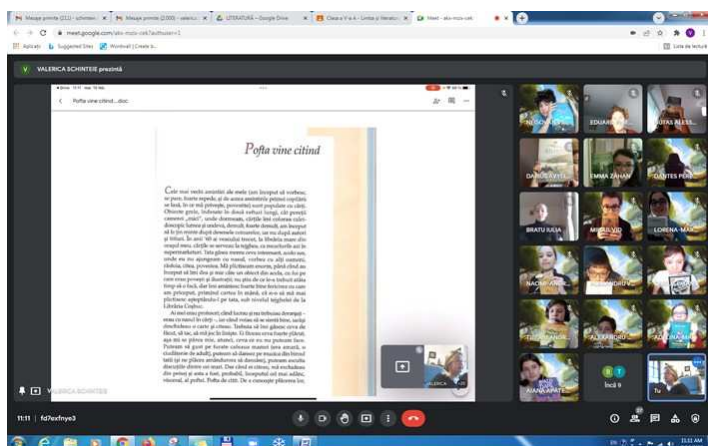
Prof. înv. primar. Stăiculescu Aura, clasa a II-a F

Prof. Petrici Spomenca

Prof. Schinteie Valerica, clasa a V-a A

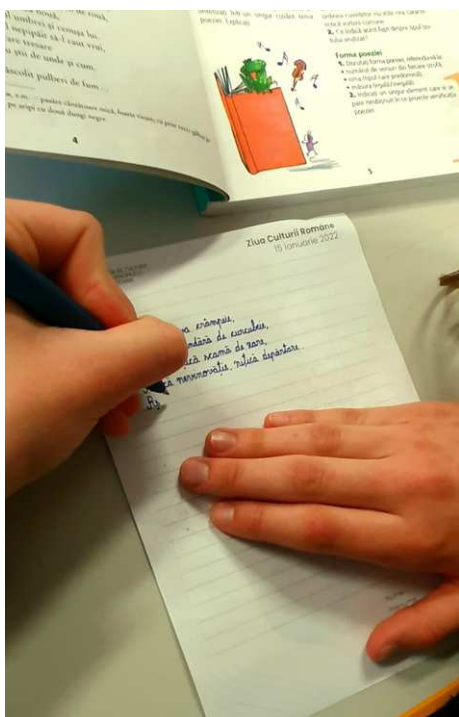
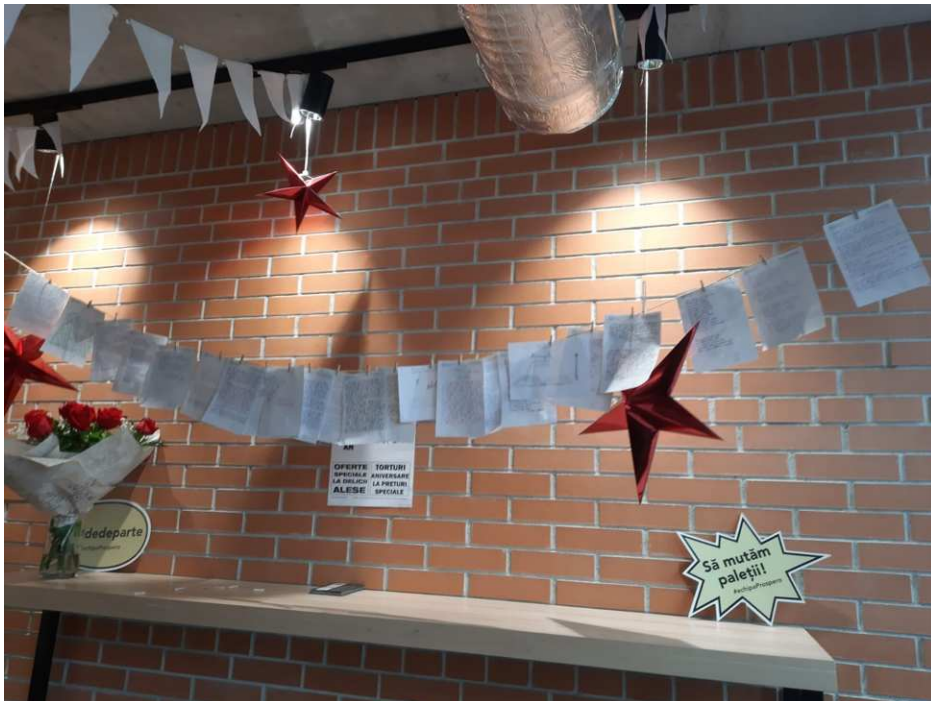
Prof. înv. primar. Vasiliu Andrada, clasa a IV-a C

Pâinea noastră cea de toate zilele...

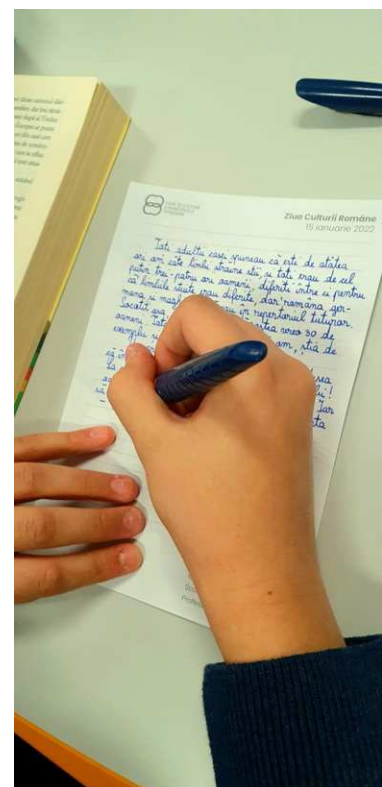
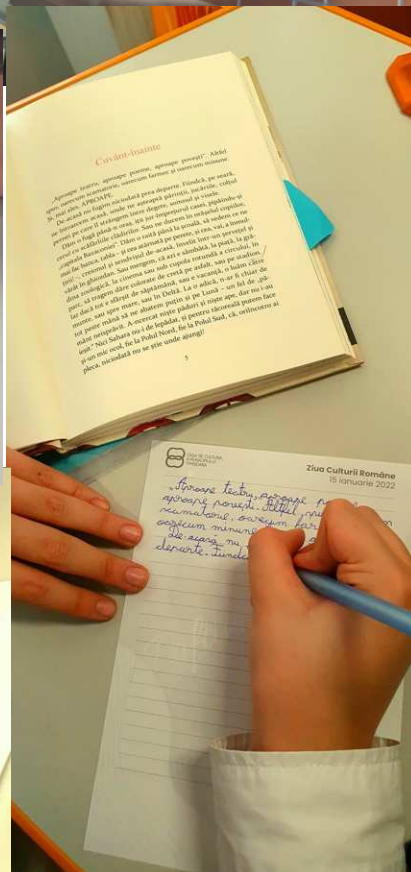
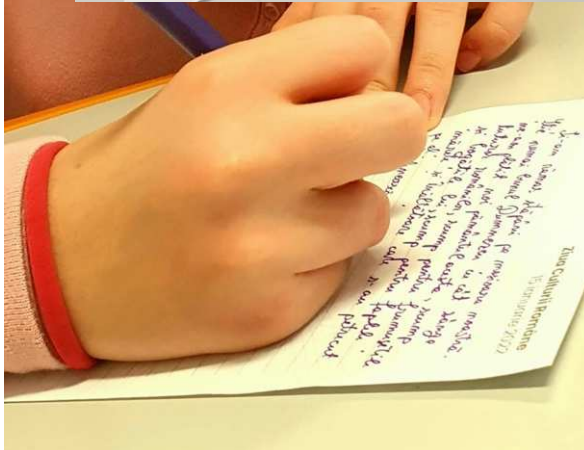
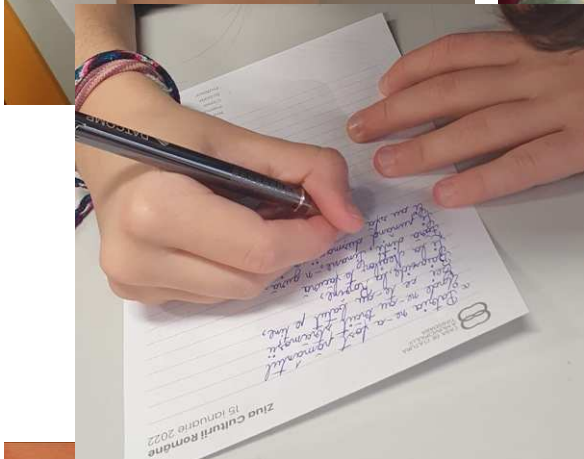
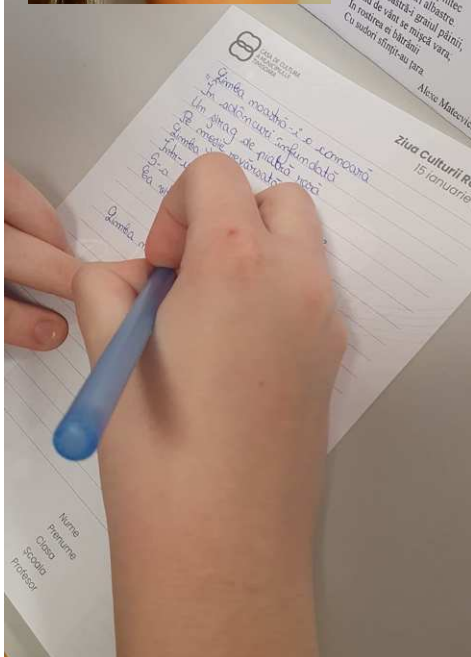
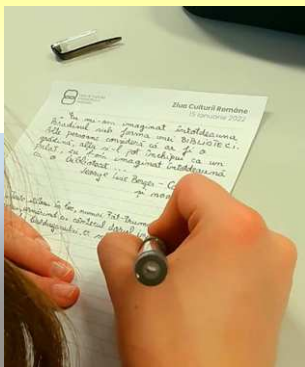
Pe 15 ianuarie, sărbătorim ziua de naștere a poetului nepereche, Mihai Eminescu, și, odată cu ea, Ziua Culturii Naționale. Dublă sărbătoare, așadar...

Tocmai de aceea, pentru a promova cultura, Casa de Cultură a municipiului Timișoara ne-a propus o activitate care consta în scrierea unor citate din operele celebre (promovam cultura!) pe niște foi care urmau să fie agățate cu clame pe niște sfori în magazinul Prospero de pe Bulevardul Cetății, pentru a fi citite de cât mai mulți oameni, într-un răgaz pe care și l-ar fi luat

astfel din neobosita lor alegare... Îmbiam la cugetare, la meditație... Am avut astfel ocazia noi, cei din clasele a IV-a C și a VI-a C, de a „frământa” și a pune la „dospit” gândurile românilor care au luminat cultura acestui popor prea des încercat,

punându-i să „guste” din ele pe cei care intrau să cumpere pâinea cea de toate zilele... Și astfel, expresia aceasta a căpătat o altă semnificație ... Luând hrana materială, oamenii gustau și din cea spirituală...

Ce mai citim?

Colegii noștri ne recomandă....

De ce este bine să citim?

- pentru că ne dezvoltăm vocabularul;
- pentru a vorbi corect și fluent;
- pentru a ne dezvoltă imaginația;
- pentru a afla lucruri noi.

Hector Malot (20 mai 1830-17 iulie 1907) a fost unul dintre cei

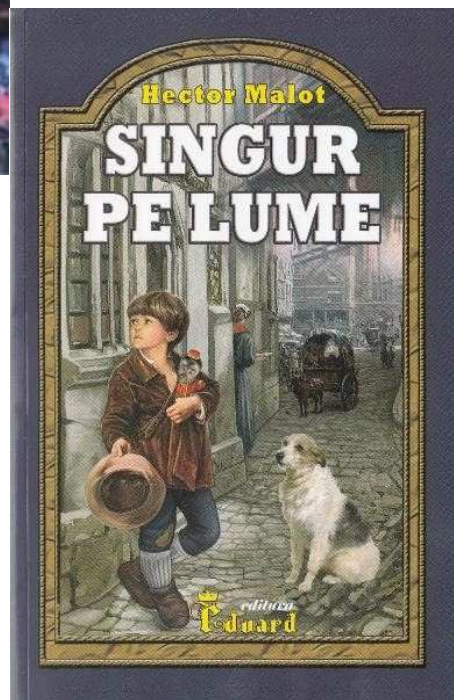
BIBLIOGRAFIE ȘCOLARĂ RECOMANDATĂ

mai cunoscuți scriitori francezi. A scris mai multe romane, dar este cunoscut mai ales pentru romanul "*Singur pe lume*". A fost dedicat fiicei lui, Lucie. „În timp ce scriam această carte, mă gândeam tot timpul la tine, copila mea, și numele tău îmi venea în fiecare clipă pe buze. O să-i placă lui Lucie? O va interesa pe Lucie?...” se întreba

Hector Malot la începutul cărții sale.

Acțiunea se petrece în toată Franța, Anglia și Elveția. Vom face cunoștință cu un băiat sensibil, călit de viață, care nu se bizuie decât pe el pentru a-și afla calea și familia adevărată, pierdută cândva.

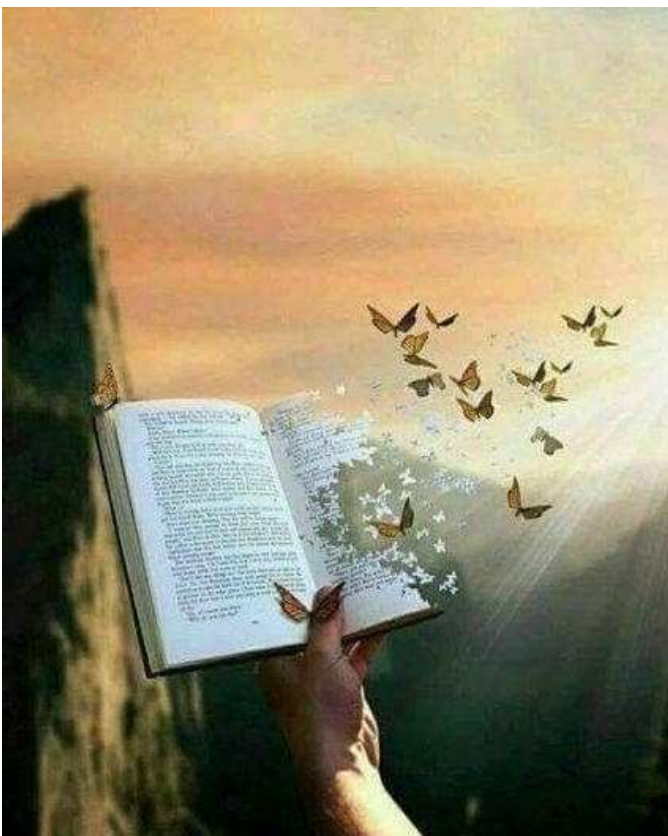
Familia este mai mult decât un dat natural, iar legăturile cu aceasta mai mult decât biologice. A aparține unei familii nu înseamnă să ai nimic în afara sentimentelor sincere de

apartenență. Semnificația prieteniei în viața unui om se oglindește în sentimentul născut doar în ființe bogate și frumoase sufletește.

Puteți citi și romanul „În familie”, de același autor!

articol realizat de

**ȚINGĂU TIMEEA și
BOȚOC EMIN,**
clasa a VI-a C

Povestea Păcii

Pacea. Un lucru minunat! Fără războaie, lupte și victime...

Bunicul Joe le vorbea nepoților lui despre pace și prietenie. Măinile lui ridate și aspre, care tremurau de bătrânețe, dezmiardau copiii, care veneau să-l asculte cu plăcere. Le citea povești care să-i învețe să se ajute reciproc și să nu se certe. Povești nemuritoare...

Era o astfel de zi, când, dintr-odată, cineva a țipat:

- Auuu!!!!

- Ce e, Tom? zise bunicul Joe sărind de pe scaun ca ars.

- Ben m-a lovit!

- Nu-i adevărat! A fost din greșeală.

- Ba da, a fost intenționat! se răsti Tom.

- Ba nu!

- Ba da!

- Băieți, băieți! Ce v-am spus eu despre atunci când apar certuri?

- Să ne cerem scuze..., au zis băieții într-un glas, cu fețele lăsate în jos.

- Îmi pare rău că te-am lovit, dar jur că a fost din greșeală! zise Ben.

- Nu-i nimic. Te iert. Și mie îmi pare rău că te-am învinovățit pe nedrept.

- Așa. Acum nu vă simțiți mai bine?

- Ba da, chiar ne simțim mai bine. Mulțumim, bunicule Joe!

- Vedeți? Asta e pacea.

Puterea de a ierta... Azi, am să vă citesc despre cât de rău e războiul și cât ajută pacea și prietenia între țări, continente, oameni...

„A fost odată ca niciodată, pe vremea când erau doar trei țări, trei regi. Se numeau Mustăță-Mare, Barbă-Neagră și Păr-Moțat. Aceștia se războiau de foarte mult timp. De ce? Ei se certau din cauza mustății, a bărbii și a părului lor. Fiecare voia ca ceilalți doi să nu aibă păr.

Într-o zi, un țăran pe nume Pălărie-de-Paie a născocit un plan pentru a încheia acest război în care mureau mii de oameni nevinovați. I-a cerut

regelui să îi cheme pe ceilalți regi la o întâlnire. Barbă-Neagră a deveni suspicios și a întrebat:

- Dar de ce îmi ceri asta?

- Vă rog să aveți încredere în mine. Atât vă cer.

- Bine. Am să-i chem.

Regii au venit și țăranul a vorbit:

- Măriile Voastre! Am o propunere pentru a încheia războiul. Închideți ochii!

Apoi, Pălărie-de-Paie i-a tuns. Le-a zis să deschidă ochii, iar când aceștia s-au văzut, au fost încântați de ei înșiși și de ceilalți. Regii au declarat că războiul s-a încheiat și au unit regatele.

Uite așa s-a făcut pace între regate. Nu s-au mai iscat bătălii în care să moară oameni nevinovați.”

- Ce am învățat de aici? întrebă bunicul Joe.

- Am învățat că trebuie să iubim pacea. Dacă ea nu există, ajungem să ne certăm sau chiar să ne rănim.

Copiii au zbughit-o la joacă...

Armonia din noi, din familie poate invada școala, țara, lumea, galaxia, universul...

Bunicul Joe îi învață pe copii să fie prieteni, să nu lase războiul să se furișeze între ei, adică ce este **P**acea, **A**rmonia, **C**onectarea, **E**moția.

Zăhan Emma,
clasa a V-a A

Ciocănitoarea

Într-o zi frumoasă de primăvară, un pădurar s-a dus la tăiat de lemne într-o pădure de conifere din apropierea casei sale. Ajuns acolo, acesta s-a minunat de splendoarea pădurii: coroanele copacilor făceau un acoperiș mare și stufoș, pe oriunde călcai era mușchi, găseai râulețe cu apă înviorătoare la tot pasul, iar prin copaci era plin de tot felul de păsări care s-au întors la cuiburile lor din țările calde.

Pădurarul s-a plimbat ce s-a plimbat prin pădure, până a găsit un molid uscat-uscă, perfect pentru a fi lemn de foc. El și-a luat toporul și chiar când a vrut să taie molidul, a observat

ceva: într-o scobitură mică se afla un cuib cu niște pui de pasăre în el! „Ce bine că am văzut cuibul înainte să tai copacul! Sărării pui, și-au fi putut pierde căsuța.” se gândi el.

Acesta a lăsat toporul jos, când o ciocănitoare de munte a apărut în zbor. Era foarte grațioasă, zborul ei semănând cu dansul unei balerine. Avea penele de un negru ca abanosul, cu câteva pene albe ca zăpada

strălucitoare. Ciocănitoarea a intrat chiar în scobitura molidului pe care pădurarul a dorit să-l taie. Ciocănitoarea de munte s-a întors spre pădurar, uitându-se atât de insistent, încât acesta și-a dat seama că ea, dacă ar fi putut vorbi, i-ar fi mulțumit. El a dat ușor din cap și apoi a pornit încet să găsească alt copac. După ce a tăiat doi brazi uscați și un molid,

i-a încărcat în căruță și s-a dus acasă.

În aceeași noapte, pe când luna strălucea puternic, în timp ce pădurarul dormea în cabana lui de lemn, unde era cald și bine, un lup s-a apropiat încet de staulul de lângă casa pădurarului. Oile, văzându-l pe lup, au început să behăie agitate. Ciocănitoarea, trezită din somn de către oi, s-a dus în zbor să vadă ce se întâmplă. Când a

ajuns la cabană, a realizat că aceasta îi aparținea pădurarului care îi salvase cuibul și puii. Văzând lupul care se îndrepta spre oi, a zburat speriată și a început să bată cu ciocul în grinda de sus a cabanei. *Poc, poc, poc!* făcea ciocănitoarea. Pădurarul, trezit de bocănitul insistent, s-a dus să verifice ce se întâmplă. Când a deschis ușa, a văzut lupul ce a ajuns în staul și imediat și-a luat toiagul să îl alunge. După ce s-a asigurat că toate oile erau tefere, acesta a observat ciocănitoarea și a realizat de unde a venit bocănitul, dându-i un colț de pâine în semn de mulțumire.

Ciocănitoarea a zburat fericită înapoi la cuib, având mâncare pentru puii ei și mulțumită pentru că i-a putut întoarce fapta pădurarului, în timp ce acesta s-a dus obosit înapoi la somn.

Morala:

Bine faci, bine primești.

Mihăiuc Vanessa,
clasa a VII-a A

Musafirul din februarie

Ceasul a bătut ora opt când mi-am pus cărțile și caietele pe birou. Afară zăpada încă îngreuna crengile brazilor și acoperea iarba verde din grădină. Era o atmosferă liniștită. Vântul nu dădea semne de viață, iar norii s-au risipit, lăsând la vedere cerul plumburiu și gol.

Mi-am deschis agenda și manualele de matematică și literatură. Cu un creion am însemnat exercițiile temă. Strâmbând din nas, am făcut o steluță și în dreptul celui de-al șaselea exercițiu de la matematică, apoi am închis cartea și am pus-o deoparte, în celălalt capăt al mesei. „*Mă voi ocupa de acesta un pic mai târziu.*”, mi-am spus în gând. Am deschis un caiet de română și am început să mă gândesc la compunerea pe care doream să o scriu. Trebuia să fie simplă, dar cu toate acestea... interesantă și captivantă.

Scriam, scriam, scriam...

Captivă în propria-mi creație, nici n-am băgat de seamă când mama a venit la mine și a deschis ușa de la balcon, ca aerul

curat să-mi învâluie camera. Am stat așa și am tot scris, fără să țin cont de nimic. Cuvintele curgeau pe foaie precum apa cristalină din cascade. Un fior ca de gheață mi-a trecut prin spinare, făcându-mă să realizez schimbarea ce se petrecuse în timpul în care eram în lumea imaginației. Zgribulită un pic fiind, m-am ridicat de pe scaunul comod și m-am îndreptat spre ușa balconului. Am închis-o în grabă și m-am întors la locul meu, sperând să nu-mi pierd concentrarea.

Dar vai! Nu mai aveam nicio speranță după ceea ce am zărit!

Chiar lângă birou, pe un taburet pufos, care se afla la nu mai mult de un metru față de mine, doi ochi verzi de jad mă priveau cu interes. Am sărit de pe scaun ca arsă. Și musafirul a făcut la fel. Mi-au trebuit câteva momente bune ca să-mi dau seama ce sau cine se afla la mine în cameră. Studiind cu atenție mișcările grațioase ale pisicii, încercam să decid dacă ar fi trebuit să o iau în brațe și să o pun înapoi pe balcon, pe unde socoteam că a sosit sau dacă aș fi avut voie să o mai privesc un timp, studiind încăperea. Cum varianta a doua era cea mai

pe placul meu, m-am lăsat pe vine și am întins o mână spre ea. Curioasă din fire, pisica s-a îndreptat tiptil spre mine și mi-a atins degetele cu năsul ei umed. Blana ei albă ca laptele strălucea în lumina soarelui ce tocmai apăruse pe cer. Pe frunte avea o pată de blaniță roșcată, iar boticul era negru complet. Avea blana deasă și moale, plăcută la atingere. Am rostogolit spre ea o minge roșie, cu care a început să se joace. O arunca în sus și-n jos, o rostogolea pe sub birou sau o prindea cu colții și încerca să o mestece.

Zi de zi a început să vină la geamul meu ca să ne jucăm împreună. Zilele s-au transformat în săptămâni, până ce a devenit un obicei să ne întâlnim în fiecare dimineață. Uneori, mama se alătura și ea jocurilor noastre și o mângâia ușor pe cap, vorbindu-i cu duioșie.

Din acea zi friguroasă de februarie am devenit prietene bune, iar acum locuim sub același acoperiș. Prințesa are zeci de mingi de toate culorile, cu care ne jucăm împreună. Să rămânem așa, împreună, pentru totdeauna!

**Savin Cynthia,
clasa a VII-a A**

Dacă lumea ar putea fi altfel văzută...

Norii spumoși brăzdează văzduhul, învâluind bolta cerului senin într-o plasmă plumburie. Adierea dulceagă a vântului îmi scutură cu asprime penele, particule de praf lovindu-mi cu putere obrazul.

Sub trupușorul meu firav, se întind orizonturi necunoscute, străpunse de un pârlăiș limpede care-și susură apele printre pietricele, șoptind metafore frumoase. Un colb oacheș atârna aievea de rămurelele plăpânde ale unui cireș înmugurit, îmbălsămat de ale sale floricele. Nuferii se întind pe suprafața unui lac care... orăcăie de prea multe broaște. Soarele apune încet... Lumii întregi i se supune... Așa arată lumea, văzută de sus de o pasăre...

Apăteanu Aiana, clasa a V-a A

Salut! Eu sunt vulturul Mihail. Mă bucur să te cunosc. Îmi place să călătoresc mult. Pe pământ sunt peisaje mirifice. Nu mă satur deloc să le admir. Văd o mulțime de câmpii pline de flori gingașe. Iarba se leagănă lin în bătaia vântului.

Vid Mihail, clasa a V-a A

Zburând deasupra caselor, încep să prind curaj. Este prima dată când reușesc să urc încet în văzduh.

Deodată, arunc o privire scurtă în jos și ochii mi se luminează. Așa ceva niciodată nu s-a pomenit... Casele frumos împodobite cu fel de fel de luminițe colorate și strălucitoare... Așternută pe acoperișurile caselor, dar și pe brazii ruginii, se acumulează din ce în ce mai multă zăpadă albă ca spuma laptelui. Atârnați de acoperișuri, țurțuri se lungesc din ce în ce mai tare. Prea multe frumuseți într-o singură zi!...

Ridicând privirea, mă uit în zare și îmi amintesc de țările calde și bogate care mă așteaptă...

Țingău Carla, clasa a V-a A

Sunt rândunelul Cristi, iar astăzi o să vă prezint experiențele mele din zbor.

Imediat ce am crescut, am fost tentat să văd lumea de afară. Tot ieșeam din cuib și exersam planarea.

Așa am învățat să zbor. În înaltul cerului, printre nori, puteam să văd imensele câmpii cu cereale. Copacii păreau că sunt niște arcuri.

Mă duceam într-un sat, înconjurat de munți și o pădure. Structura caselor era diferită față de casa mea, cuibul. Am văzut de multe ori oameni în grădinile lor, cu animale. Toți păreau fericiți. Văzându-i acasă, mă izbea dorul și mă întorceam acasă. Încă eram pui, acasă, cu părinții, eram protejat...

Șerbănescu Christian, clasa a V-a A

Traista cu povești

Zâna Norilor

A fost odată ca niciodată un împărat foarte vestit. Regatul lui devenise un imperiu mareț.

Și avea acest împărat un fiu... Ce mai fiu! Altul ca el nu se mai afla sub soare. Băiatul creștea neobișnuit de repede. La învățătură, nu avea egal. Ce învățau copiii într-un an, el învăța într-o săptămână.

Într-o zi, pe când avea douăzeci de ani, împăratul a făcut o nouă cămăruță în castel. Aveau multe... Dar dintre toate ea era cea mai mică. Fiul de împărat a voit să afle ce era înăuntru. Tatăl lui i-a interzis să știe. Dar după multe stăruințe, acesta se înduplecă.

Înăuntru, era o carte. În carte se povestea despre o zână care era frumos înfățișată acolo. Când a văzut-o, fiul a rămas fermecat de chipul ei. S-a hotărât să plece în căutarea ei pentru ca să o ia de soție.

A ales cel mai bun cal, și-a luat paloșul, merinde pentru drum și a plecat.

Merse el ce merse peste nouăzeci și nouă de țări și mări și, în cele din urmă, ajunsese într-o țară pustiită de un balaur. Își continuă drumul neliniștit.

Deodată, îi răsări în față un balaur cu douăsprezece capete înfricoșătoare. Acesta era înalt cât castelul tatălui său.

Făt-Frumos, căci așa se numea tânărul, a smuls paloșul de la brâu și s-a repezit spre balaur. Acesta și-a apropiat un cap ca să-l înhațe, dar tânărul s-a ferit și i-a retezat capul. Balaurul s-a înfuriat și mai tare. A îmbrâncit calul, care a căzut, Făt-Frumos pierzându-și paloșul în gura monstrului.

Acum, balaurul îl putea mânca, dar, pe neașteptate, s-a transformat într-o broască mică care sărea speriată de colo-colo. Isprava era a zânei care locuia pe norul de deasupra bârlogului balaurului. Făt-Frumos i-a mulțumit din inimă. Zâna, cum l-a văzut, s-a și îndrăgostit. Amândoi s-au îmbujorat.

Făt-Frumos a întrebat-o dacă nu vrea să-i fie soție. Ea a încuviințat bucuroasă.

Și uite așa, Făt-Frumos și zâna, împreună cu surorile ei de la palatul din nori au venit în țara împăratului. Acolo, au ținut o nuntă care a durat trei zile și trei nopți. Ei poate mai trăiesc și astăzi, dacă nu or fi murit.

Iar eu încălecai pe-o căpșună și vă spusei o mare și gogonată minciună.

Vid Mihail, clasa a V-a A

Fiul de arcaș și iepurele misterios

(basm colectiv)

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi nu s-ar povesti, pe vremea când nucul făcea pere și răchita micșunele, pe vremea când urșii aveau cozi lungi precum crengile copacilor... A fost o dată un fiu de arcaș care odată devenind adult, i-a spus tatălui său că pleacă în lume să-și găsească rostul. Arcașul, cu lacrimi în ochi și cu o mare durere în inimă, i-a dăruit un arc și i-a spus:

-Fiule, îți dăruiesc acest arc, pentru a-ți fi scăparea în caz de primejdie.

Fiul i-a mulțumit, iar apoi a pornit la drum, începându-și călătoria. A început el a cutreiera în toate colțurile lumii timp de șapte luni și șapte zile, până când s-a întâlnit cu un iepure mai ciudat de fel. El era un puf de blană mai alb ca zăpada, cu urechile alungite, cu una albă și cealaltă neagră și cu o pălărie în vârful capului.

Fiindu-i foame, voi să îl vâneze. El a scos o săgeată și a fixat-o în arc, pregătit să tragă. Deodată, a auzit un glas firav spunându-i:

-Ai milă, bunule domn, și ocrotește-mă! Și îți promit ca binele se va întoarce.

Prințul nu-și putea crede ochilor, dar în același timp îi era milă de iepuraș, așa că i-a ascultat rugămintea, sperând să fie cu folos.

Fiul de arcaș continuându-și drumul singur, a ajuns într-o împărăție. Acea împărăție era una dintre cele mai frumoase împărății văzute de el până acum. Și-a găsit de lucru, fiind harnic și i s-a dus vestea.

După o lună, împăratul l-a chemat la palat pe fiul de arcaș și i-a propus mâna fiicei lui în schimbul unui cap de zmeu din *Munții Mari și Îndepărtați ai Mieilor*. Fiul de arcaș a acceptat propunerea împăratului și a pornit la drum.

Drumeția sa a durat patru zile și patru nopți.

Bătălia sa cu zmeul a fost una lungă și sângeroasă, însă fiul de arcaș a biruit. Băiatul a tăiat unul dintre capete și l-a dus la împărat.

Împăratul s-a ținut de promisiune și i-a dat, într-adevăr, mâna fiicei lui.

În cele din urmă, a avut loc o nuntă mare și frumoasă. Iepurele și-a făcut apariția la nunta celor doi și i-a spus viitorului prinț:

-Vezi, cumetre, ți s-a întors fapta bună...

**Lazăr Robert, Lazăr Sorana, Golopența Mara
Rotaru Iasmina, Miculescu Ayana și Strava Ioana,
clasa a V-a E**

Alungarea

A fost odată un clan de pisici într-o pădure întunecată. Toți așteptau să vină pisoii pe lume din pânțele mămicii lor.

În sfârșit, acel moment a venit. Un ghem mic de blană, ca norii care vestesc ploaia, suga laptele cel cald în timp ce frământa cu lăbuțele lui mici. El și-a întors capul spre tatăl lui, care a fost ațintit de privirea puiului. Ceva nu era în regulă. Ochii lui erau de un mov aprins pe margini și de un albastru profund ca apa de deasupra nisipului unui lac cristalin, în jurul unei pupile ca o gaură neagră care îți absoarbe sufletul. Blana de pe ceafa motanului s-a zburlit de teamă și îngrijorare.

Sub clarul lunii pline, clanul s-a adunat la o întâlnire. Umbra liderului a acoperit luna. Toate pisicile au tăcut.

- Drag clan, ne-am adunat aici pentru a sărbători nașterea unui nou membru, *Pui-de-Furtună*, care....
- Care trebuie alungat numaidecât!!!!
- Ce?! a strigat noua mamă, indignată.
- Nu ați văzut ce ochi are? E clar că nu e ca noi. Va aduce numai probleme, probleme mari.
- Are dreptate, nu poate sta! a zis o altă pisică.
- Da, da, da! a început să strige clanul în cor.
- Nu, nu! Nu puteți face asta! Ar trebui să vă fie rușine! Nu e vina lui! Și de când se judecă pisicile unele pe altele după aspect?! a strigat mama, disperată să nu își piardă singurul ei pui.

Liderul a ridicat coada, cerând liniște, apoi s-a întors spre pisică și a spus:

- *Frunză-de-Floare*, îmi pare rău! Dar... au dreptate. Nu poate sta.

- Atunci voi pleca și eu. *Scamă-de-Nor*, vii și tu, nu?! s-a uitat către partenerul ei.

- Îmi pare rău..., tovarăși de clan! Nu îmi voi lăsa familia. Voi pleca și eu.

Cele trei pisici au părăsit pădurea și au pornit într-o călătorie plină de primejdii.

Au trecut câteva luni și s-au obișnuit cu singurătatea și lipsa clanului. Puiul a devenit adult și au trăit fericiți.

Zăhan Emma, clasa a V-a A

Pipucă și perușa răpită

Odată, demult, în mica Împărăție Colivia trăia un brav calaver numit Pipucă-Peruș. Acesta era cel mai puternic și cel mai deștept cavalier, o variantă păsărească a Împăratului Traian.

Pipucă-Peruș nu era cel mai bun spadassin, dar când îi ieșea o primejdie în cale, el o evita cu iscusință. Din acest motiv, Împăratul Sebastian și Vrăjitorul Gandalf l-au chemat la palat să îi ajute.

- Sir Pipucă, este o onoare să te avem aici, Prințesa Liliana a fost răpită de Tom Barbă-Neagră, temutul motan din Celălalt Colț al Lumii!

- Voi pleca de îndată, sire! grăi Pipucă-Peruș.

- Stai! spuse repede Împăratul Sebastian. În această misiune nu vei merge pe jos sau călare, de aceea constructorul Benjamin ți-a construit un balon cu aer cald.

Și așa a pornit Pipucă-Peruș în noua lui aventură.

După zile întregi de zbor, Pipucă-Peruș se afla în fața lui Tom Barbă-Neagră.

- O... Deci ai ajuns până aici, dar de mine nu mai scapi, zise Tom Barbă-Neagră.

- Poate că da, poate că nu, dar nu mă dau bătut tocmai acum, mai ales în fața unui motan laș, care nu știe să negocieze decât prin amenințări.

Atunci Tom se avântă spre el, iar Pipucă-Peruș scoase din buzunar un ghem dolofan de ață. Cum văzu ghemul, Tom sări pe acesta și începu să se joace uitând cu desăvârșire de Pipucă și de prințesă. În timp ce Tom se juca cu ghemul de ață, Pipucă și Prințesa se urcară în balonul cu aer cald și porniră spre casă, lăsându-l pe temutul motan Tom Barbă-Neagră cu mustățile umflate.

Regele Sebastian se bucură nespus că își văzu fiica teafără și îi dădu lui Pipucă-Peruș drept răsplată pentru vitejia lui jumătate din împărăție, coroana și aripa fiicei sale. Însă Pipucă, modest cum era, se mulțumi doar cu aripa prințesei.

Nunta lor a ținut atât de mult, încât tot ținutul s-a umplut de bucurie iar Pipucă a devenit regele înțelept al ținutului Coliviei.

Luncan-Giurgiu Adelina-Maria,
clasa a V-a A

Un vis împlinit

Într-o zi, perușul meu, Pipucă, nu s-a simțit prea bine. Eu, care m-am atașat de el din prima zi, am fost foarte îngrijorată la gândul că voi putea rămâne fără cel mai bun tovarăș. M-am dus lângă colivia lui și am atins-o un pic cu degetul. Pipucă, din senin, m-a atins ciocul, apoi a lăsat capul în jos. Era destul de bolnăvior.

Stând în pat înainte de a adormi îmi spuneam: „Of, aș face orice ca să-mi pot îndeplini dorința de a-i înțelege graiul păsăresc, măcar pentru un minut, două...”. N-a trecut mult și după aceea am și adormit... Din senin, m-am trezit lângă Pipucă

care era cât mine:

- Ce, ce s-a întâmplat.....?

- Nu îți face griji, Ade,ha

ha ..hapiu!

- Ești bine, Pipucă?

- Păi am prins și zile mai bune și zile mai rele....., cred că acum am răcit un pic.

- De la ce oare? Colivia ta e lână calorifer, iar dacă deschid geamul vântul nu ajunge la tine.

- Așa e, nici eu nu știu, zise Pipucă.

După ce am mai discutat o vreme cu Pipucă, am adormit amândoi.

Când m-am trezit m-am

dus la Pipucă să văd ce face.....

Când am ajuns la colivia lui Pipucă, zăcea într-un colț cu burtica în sus. Eu am izbucnit în plâns și m-am necăjit foarte tare. Tata, care tocmai ajunsese acasă, i-a dat imediat în cioc două p i c ă t u r i de medicament și mi-a spus că Pipucă are șanse să își revină.

- Urăsc suspansul! i-am spus eu tatei.

Dar până să îmi răspundă tata, Pipucă a și început să își miște aripioarele și să ciripească. Eram așa de bucuroasă, încât am început să cânt și eu cu el.

Ce bine că Pipucă și-a revenit!

**Luncan-Giurgiu
Adelina-Maria,
clasa a V-a A**

AURORA POLARĂ

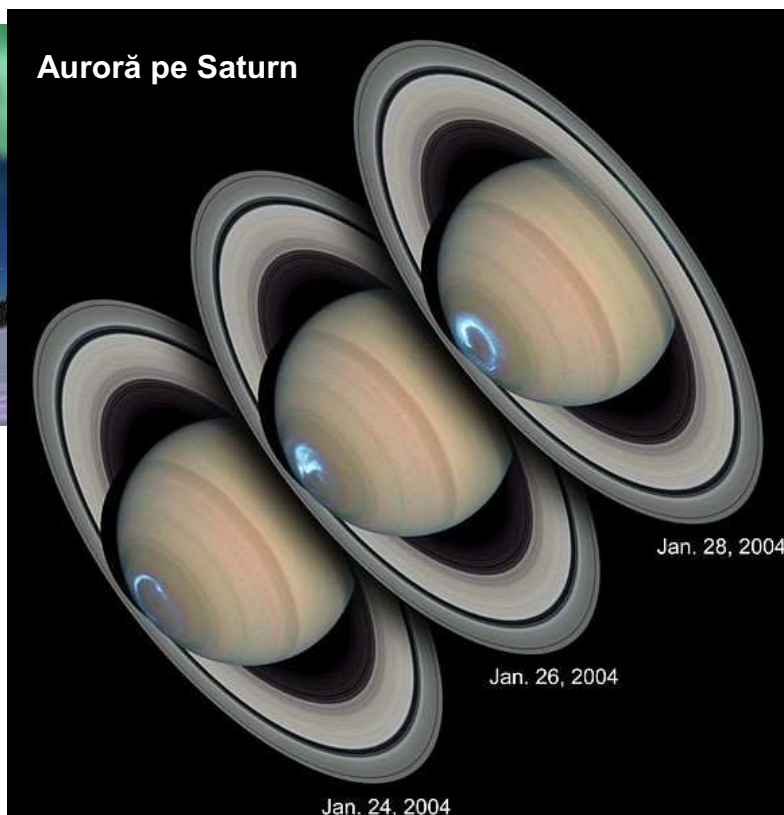

Aurora polară este un fenomen optic ce constă într-o strălucire intensă observată pe cerul nocturn în regiunile din proximitatea zonelor polare, ca rezultat al impactului particulelor de vânt solar în câmpul magnetic terestru. Când apare în emisfera nordică, fenomenul e cunoscut sub numele de **aurora boreală**.

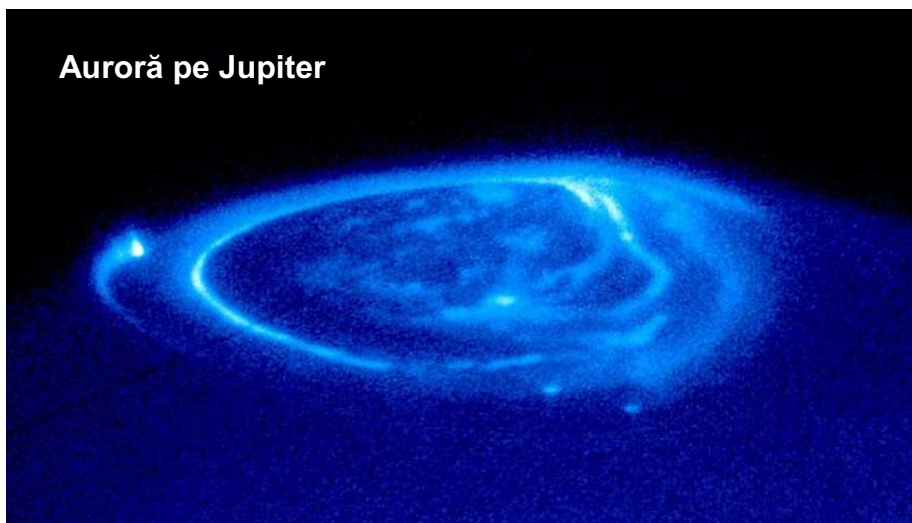
Termenul a fost folosit inițial de Galileo Galilei, cu referire la zeița romană a zorilor, Aurora, și la titanul care reprezenta vânturile, Boreas. Apare în mod normal în intervalele septembrie-octombrie și martie-aprilie. În emisfera sudică, fenomenul poartă numele de **auroră australă**.

Fenomenul nu este exclusiv terestru, fiind observat și pe alte planete din sistemul solar, precum Jupiter, Saturn, Marte și Venus. Totodată, fenomenul este de origine naturală, deși poate fi reprodus artificial prin explozii nucleare sau în laborator.

Auroră pe Saturn

Auroră pe Jupiter

Aurora boreală terestră e provocată de ciocnirea unor particule încărcate electric (de exemplu electroni) din magnetosferă cu atomi din straturile superioare ale atmosferei terestre, aflate la altitudini de peste 80 km. În

general, efectul luminos este dominat de emisiunea de atomi de oxigen în straturile superioare ale atmosferei (aproximativ 200 de kilometri de altitudine), care produce tonalitatea verde. Când se produc furtuni puternice,

straturile inferioare ale atmosferei sunt atinse de vântul solar (la aproximativ 100 de kilometri altitudine), producând tonalitatea roșu închis prin emisiunea de atomi de azot (predominantă) și oxigen. Atomii de oxigen emit tonalități de culori variate, deși, de cele mai multe ori, se întâlnesc roșul sau verdele.

Fenomenul poate apărea și ca o luminescență ultravioletă, violetă sau albastră, datorată atomilor de azot, prima dintre acestea putând fi foarte bine observată din spațiu (dar nu de pe Pământ, pentru că atmosfera absoarbe razele UV). Satelitul NASA *Polar* a observat efectul în raze X, imaginile ilustrând precipitații de electroni de energie ridicată.

Auroarele boreale sunt studiate la nivel științific încă din secolul XVII.

În 1621, astronomul francez Pierre Gassendi a descris fenomenul

observat în sudul Franței. În același an, astronomul italian Galileo Galilei a început investigarea fenomenului ca parte dintr-un studiu referitor la mișcările astrelor cerești. Faptul că raza acoperită de studiul său era continentul european s-a concretizat în observarea fenomenului în nordul continentului, de unde numele de auroră boreală. În secolul XVIII navigatorul englez James Cook a constatat prezența fenomenului observat de Galileo în Oceanul Indian, botezându-l aurora australă. De atunci a devenit clar că efectul nu era exclusiv emisferei nordice terestre, motiv pentru care a apărut denumirea de auroră polară. În aceeași epocă, astronomul britanic Edmond Halley a emis ipoteza potrivit căreia câmpul magnetic terestru ar fi legat de fenomenul de formare a aurorelor boreale. În 1741, Hiorter și Anders Celsius au fost primii care au

înregistrat
evidențe ale
controlului
magnetic
când se
observau
auroarele.

Henry
Cavendish a
calculat

în 1768 altitudinea la care apare fenomenul, însă a fost abia în 1896 când prima auroră a fost reprodusă în laborator de către Kristian Birkeland. Omul de știință, a cărui experimente în camera de vid cu raze de electroni și sfere magnetice au demonstrat că electronii se orientau spre regiunile polare, a propus în 1900 ipoteza conform căreia electronii din auroră ar proveni din razele solare. Această presupunere este problematică datorită lipsei de dovezi în spațiu, nemaifiind considerată valabilă în cercetarea actuală. Birkeland a dedus totodată în 1908 orientarea de la est la vest a curenților magnetici.

Culoarea observată cel mai adesea are o tonalitate tipică de galben-verzui, fiind produsă de moleculele de oxigen situate la înălțimea de circa 96 kilometri.

Auroarele de culoare roșie sunt rare și sunt produse de particulele de oxigen situate la înălțimi de peste 320 kilometri.

Moleculele de azot produc aurore boreale de culoare albastră sau albastră-purpurie.

Au mai fost observate aurore de culoare galbenă și violet, dar sunt extrem de rare.

Istrățucă-Ivan Corina
Circu Camelia

ÎNGHEȚATA

O mică istorie a înghețatei

„Bunica înghețatei“ s-a născut în China, cu peste două mii de ani în urmă. Era pregătită din orez bine fiert în lapte, cu multe arome. Compoziția era pusă apoi la răcit în zăpadă.

Din Extremul Orient, rețeta amestecului de lapte cu fructe înghețate a fost adusă, de către vestitul călător Marco Polo, și în Europa, în Italia, de unde s-a răspândit apoi în toate țările.

În vremurile acelea înghețata era doar pentru bogați, fiind foarte scumpă, din cauza dificultăților legate de conservarea gheții pe timpul

verii. Dar, pe la 1560, un doctor spaniol, Blasius Villa Franca, ce trăia la Roma, a descoperit că, dacă se adaugă anumite săruri în zăpadă sau gheață, alimentele se congelează mult mai rapid. Descoperirea a dus la mărirea și diversificarea producției de înghețată, dar și la răspândirea ei în toate țările Europei.

Emigranții italieni au dus, în secolul al XIX-lea, înghețata până în America.

În Țările Române acest deliciu alimentar a fost gustat pentru prima dată la curtea lui Constantin Brâncoveanu.

Înghețata este un desert rece creat din produse lactate, cum ar fi laptele și smântâna, combinate cu arome și îndulcitori precum zahărul. Această mixtură este creată încet la rece pentru a preveni formarea cristalelor de gheață, acest lucru rezultând o înghețată neted structurată.

- Bună ziua, televizoare color aveți?
- Bineînțeles.
- Dați-mi și mie unul verde.

- Copile, de ce plângi?
- Un copil mi-a furat plăcinta!
- A fost cu intenție?
- Nu, cu brânză.

- S-a întâmplat ceva?
- Păi, sunteți o pisică!
- Da, și?
- Vorbiți!
- Mi se pare normal și adu-mi comanda, te rog!
- Bine, imediat, nu vă supărați,

A collection of crocheted science-themed items. In the foreground, two small Erlenmeyer flasks are crocheted from white and blue yarn, each with a simple black smiley face. Behind them is a large ball of light blue yarn. To the right, a large, detailed microscope is crocheted from grey and black yarn, featuring a base, a vertical column, a rotating stage, and an eyepiece. The items are arranged on a dark wooden surface against a plain, light-colored background.

A close-up portrait of a grey and white cat with striking orange eyes. The cat is looking directly at the camera with a serious expression. The background is solid black, making the cat stand out. In the top right corner, the text 'FB/SarcasmLol' is visible in a small, white font.

– Nici eu nu am mai fost aici.
Îmi caut de lucru, am fost la un
interviu și aveam chef să beau o
cafea.

Chelnerul vine cu comanda, și o
vede pe mătă butonând laptop-ul!

– Pofțiți cafeaua. Cutați un loc
muncă, nu? Vă întreb fiindcă
unchiul meu este directorul
cercului și v-ar angaja imediat!

– Cerc din ăla cu arenă, cupolă,
orchestră?

– Da!

– Clovni,
acrobați,
elefanți?

– Da!

– Vată pe
băț, popcorn,
acadele?

– Da, da, da!

– Sună tentant, dar nu văd de
ce ar avea nevoie de un
programator!

A decorative graphic on the right side of the page, featuring a light blue circular background. It is filled with various colorful stars (pink, yellow, green, purple, white) and smiley faces (yellow with black eyes and mouths, some with different expressions like a single eye or a wide grin). The stars and smiley faces are scattered across the circle, some overlapping each other.

- Și acum de ce coborâți
Transfăgărașanul cu spatele?
- Am găsit loc de întors...

Un astronaut ajuns pe
lună vede un țăran cu o
masă mare și zice:
- Tu cu ce ai venit aici?!
Țăranul: Cu brânză taică,
cu brânză!

COLECTIV DE REDACȚIE

Redactori:

Zăhan Emma, cls. a V-a A

Luncan-Giurgiu Adelina, cls. a V-a A

Apăteanu Aiana, cls. a V-a A

Vid Mihail, cls. a V-a A

Țingău Carla, cls. a V-a A

Șerbănescu Christian, cls. a V-a A

Lazăr Robert, cls. a V-a E

Lazăr Sorana, cls. a V-a E

Golopența Mara, cls. a V-a E

Rotaru Iasmina, cls. a V-a E

Miculescu Ayana, cls. a V-a E

Strava Ioana, cls. a V-a E

Țingău Timeea, cls. a VI-a C

Boțoc Emin, cls. a VI-a C

Mihăiuc Vanessa, cls. a VII-a A

Savin Cynthia, cls. a VII-a A

Coordonatori :

dir. prof. Camelia Circu

dir. adj. prof. Vărșândan Adrian

prof. dr. Corina Istrățucă-Ivan

prof. dr. Diana Ureche

prof. Valerica Schinteie

ISSN 2393 – 5898

ISSN-L 2393 – 5898

